

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. G. F. M. J. VAN GELDER, A. J. ODINOT, P. K. VAN MEURS, G. NAEFF,
E. J. GRATAMA SZN., B. D. H. TELLEGEN, MEJ. E. G. F. W. VAES.

VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

19e JAARGANG.
No. 12.

VRIJDAG
29 DEC. 1916.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4,—, BIJ VOORUITBETALING / 3,50 PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

BERICHT.

Wegens drukte bij den Uitgever verschijnt dit nummer eerst heden.

Het eerstvolgende nummer na de vacantie zal 18 Januari 1917 verschijnen.

Inhoud.

Deltsch Studenten-Corps.

Verslag Almanak-week.

Deltsche Studenten-Bond.

Cabaret-Aavond 15 Dec.

Gedachten en Gedichten.

Wie 't paard past berijde het, door Dirk.

Boekbespreking.

Roode Rozen, v. d. B. v. E.

Muziek.

„Hollandsch Strijkkwartet”, door C.

Vereenigingsleven.

Electrotechnische Vereeniging, door J. S.

Practische Studie, door A. J. S.

Gezelschap Leeghwater, door J. B. Az.

D. S. V. „Onze Koloniën”, door S. S.

Ingezonden.

Naar aanleiding van de „Varia” in den Almanak voor 1917,

door S. N.

Geachte Heer Wido, door C.

Hollandsche Gastvrijheid door M. Lindeijer.

Technische Hoogeschool.

Begin van Colleges en Oefeningen.

Mededeelingen.

Afschrift.

Ontvangen boekwerken.

Mededeelingen.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Verslag Almanak-Week.

Met Appol'
Begon de lol.

Bakjes reden aan en af,
Ploerterijen stonden paf.
Blauwgelint en witgedast
Gastheeren en Leidsche gast
De president van het geval,
Drukke handen zonder tal.

Aan de stoet nam deel
Elkeen officieel.
Men zong 't „Iö Vivat”.
„Gos mens kijk dat
is mijn meheer.
Wat fain deze keer
en soms zoo'n beest hē
en dronken geweest hē.

De muziek besprak C
In 't vorig S. W.

Groote kransen,
Mooi gespeecht,
Veel geklap,
Hulshoff: niets.

Hoe verder de pret
Bij Piet is voortgezet,
Wordt niet in de krant gezet.

Dinsdag.

De verslaggever slaapt uit.

Woensdag.

Inzenders en redactie viere feest,
Maar de laatste toch het meest.
Het 1^e jaar wil de Phoenix kussen
En de voorzaal met panje sussen.

Op groote hoeveelheden student
Geen uitvoerconsent,
Aat weer present.

Donderdag.

Rust. De redactie verzamelt kracht.

Vrijdag.

De bloemkool smaakt' ons werkelijk aardig,
Den keukenmeid roemde men vaardig,
Zoodat de kool de sop wel waard was;
(’t pianospel van goeden aard was).

Zoo smaakte voor een lekkerbekker,
Juist d'eerste hap (is 't gekker?) lekker.
Door 't zingen iedereen veel pret had
Hoewel 't iets van een Cabaret had.

De kool — is 't niet wonderbaar —
Stond meer rechttop dan het vorige jaar.
En enkele oudjes, de arme menschen,
Konden geen kool zich zuurder wenschen,

Vonden, dat zij 't vuur in 't hoofd had,
Dat zij een zure kool gestoofd had
Ofschoon elkeen 't zich zelf beloofd had.
Grootmoedig maakten zij wat gijntjes,
(de anderen vonden 't lekker, fijntjes).

Maar, dachten, meen ik, wijs, die heeren
Om smaak valt niet te disputeeren.
Ook 't versch gebakken nieuw senaatje
Hield bij de kool liever een praatje,

En dacht, de meid staat zelf op 't straatje.
Maar toen de kool wat lang had gestaan,
Is er de smaak iets afgegaan.

Want voor velen was de laatste hap,
Niet lekkerder dan kinderpap.
En iedereen zie weer hier mee,
Dat goed veel kool te maken moeilijk is als thee.

Toch loofde een welverdiend applaus,
De goede kool en goede saus.
(Want hieraan heeft het niet gescheeld:
De meid was hierdoor zeer gestreeld).

En 's avonds, toen men d'almanak gelezen had,
Weer leidde ons naar Piet het wisselend kronkelend pad.
Op een festijn voor oor en oog werd elk vergast,
Vier professoren kwamen; vier, juist afgepasst.

De praeses hield een rede,
Die ieder vond zoo mooi.
Hij zelf was zeer tevreden,
Maar dacht niet aan al het geklooi.

Maar waarom hier om te twijfelen,
Als der professoren vier,
Er kwamen zonder weifelen,
(Op Piet in dit late uur)
Der fijnproevers kleene rijke,
Zij stemde hiermee in:

Spijze met fijn specerije
 Is meer dan bloemkool, gewin.
 Toen sprak de rector — prachtig,
 Met zachte, vaste stem,
 Hij voelde voor 't Corps zoo krachtig,
 En 't Corps dat bewonderde hem.
 Hij sprak van den grooten Simons,
 Van kennen, kunnen en kunst,
 't Karakter, verhoudingen tót ons,
 Geblok heeft hij uitgevond.
 Nog spraken er twee Hooggeleerde,
 Elk schoon en op eigen trant,
 Waarna wij hen alle eerden
 Met gejuich van onzen kant.
 „Zonder prof. nooit een mogelijk leven,
 Zonder hen studie ontbeerd”.
 Wij zongen toen in groot beven,
 Zij dankten, misschien iets vereerd.
 (Repetitoren voor 't geval genegeerd).
 't Officieele was toen gedaan,
 Waarna meer dan de helft is opgestaan.
 En bij een uitgaande kaars, als in zulke gevallen,
 Is vogel Phoenix in slaap gevallen.

DELFTSCHE STUDENTEN-BOND.

Cabaret-Avond 15 December.

INDRUKKEN. Als je student wordt en je bent de eerste dagen op je nieuwe kast, in 't begin nog alleen en je leert dan anderen kennen en je hoort ze praten over het leven dat nu komt, dan tril je van verwachting.

Die jool, dat plezier dat je zult hebben! Je wilt 't leven zoo met allebei je handen pakken, maar je weet niet waar. Maar wat een ontgoocheling al gauw. Waar is die vreugde, die je verwachtte, waar die jool? Ja, schreeuwers, zie je, menschen met fuifgezichten, menschen met blokgezichten, die een avond „eruit” willen zijn en zich bedrinken.

Zoo is dan 't studentenleven.

Niets te bespeuren van echte vreugde, alles is opgeschroefd, ze brengen zich kunstmatig in een lollige stemming, omdat 't zoo hoort. En als je je niet mee aanstelt ben je een suffert, een vervelende vent, om nog niet eens te spreken van de andere benamingen. Weg zijn alle illusies!

De jool, het heerlijke leven dat je verwachtte was maar een fictie, iets wat vroeger bestond; dat van nu is alles naäperij. En je staat voor een hooge muur, met je anderswillen, want hoe kun je dat alles veranderen; 't is immers onmogelijk. Tot zoover was ik gekomen vanavond, toen ik op de kroeg zat en toen moest ik mezelf bekennen dat 't niet onmogelijk is, als ieder maar weet, dat 't andere heel hol en leeg is. Zouden we dat nu werkelijk allemaal gaan begrijpen? 't Scheen wel zoo vanavond, want overal om me heen zag ik „echte” jolige gezichten. Bijna.

Er is mij verweten dat ik 't Diës-verslag zoo kort maakte, maar wat moest ik van de Diës zeggen? Ja, hij was anders en beter; 't nieuwe was er, maar stemming was er niet. Tenminste niet de juiste. De menschen wilden wel goed, maar ze konden nog niet. Vanavond was dat heel anders. De stemming was er wel. Hou dat nu vast, want we zijn er nog lang niet.

Wat de muziek betreft dien we dien avond te hooren kregen 't volgende: De quatre-mains werden goed gespeeld. „Larghetto”, L. v. Beethoven, viool met pianobegeleiding vrij goed, echter met zeer veel gevoel.

„Chanson Polonaise”, Henri Wieniawsky wel volgens de juiste opvatting m. i. maar lang niet brillant genoeg.

„Consertino”, Jansa en „Deli non voler condringere”, de Beriot vrij goed.

Verder werden nog zeer verdienstelijk liedjes voorgedragen van Witte en Hullebroek en vergastte de firma B. en J. ons ook op muziek. Bijzondere vermelding verdienen hier nog o. a. „Het Delftsche Water”, D. S. B. lied, op zeer geestige wijze gemaakt en voorgedragen door onze bariton.

O.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Wie het paard past, berijde het.

Delft lag vredig in Decembemist om 12 uur, dat 12 uur, wanneer de zon het hoogst staat, toen achter den nevel vredig kabbelde de „binnenwatersloot aux ondes claires”, voortstuwende een vloot van 5 wel-schoone en wel-kwakende ganzen.

Een menigte menschen vulde, loopend, de ruimte tusschen huizen en walkant. Eenvoudige burgers en geboodschapt hebbende dienstmaagden liepen huiswaarts. Ook tusschen hen door en de karren, die gestuwd werden en gestuurd door de natuur-mannelijke knevelbaarden, de boeren der groente en de slachteren des vee's, gingen enkele drommen (ieder wel bestaande uit een of twee menschen) van nijvere werkers met slappe hoeden of hoofdkoude-weerders welker rand krachtig voetwaarts hing, met verstarring aanjagende rollen zwaaiend en vol moed.

Op die middag, in het midden, op den Middagmidden-binnenwatersloot liep ik, Dirk.

Wie dit ziet, leze het goed; het is snel en heftig als de bliksem en de nasiddering was die des d'ávéréndén d'ónders!

Vanwaar de mist nog wit was en de gracht zijn einde nam kwam plots een hevig gekknal . . . en het volgende moment schoten, al knallende, twee wezens in vliegende vaart voorbij, naar het begin der gracht waar de mist weer wit was, achter zich latend hun overdonderde werking op oog en oor en een stramme perplexheid in de rustige loopers.

De indrukken waren zoo snel, dat een minuut lang ik niet kon denken en het eerste, wat ik daarna zei, was: Machtig, Machtig zoo iets . . . en schoon . . . Goddelijk. De ganzen op het binnenslootwater hadden gejuicht. En ten tweede vroeg ik in de verbroederende schrik aan de naastbijzijnde teekenrol, wie dit waren en wat hij gezien had; het antwoord bleef uit, zoo was hij geslagen. Ook anderen vroegen elkaar de oorzaak en het wezen van deze bliksems en of er wel zooveel in zat, als het van buiten scheen te zijn. Zelfs verdedigde iemand met groote overtuiging de meening, dat hij twee zeer schoon opgetuigde motoren (U weet wel, die nieuwe vervoermiddelen van rijkdom) had zien voorbijsnellen, *met niets er op*. Nu herinnerde ik mij ook de glimmend roode kleur, die aan sommige bliksemlicht deed denken en het nieuwe kostbare schoone leder. Een ander verzekerde evenwel, dat het twee adellijke jonkhèren geweest waren, want dat men toch, om zoo iets schoons te bezitten; en zoo groot een geluid onder zich te hebben wel een adellijk jonkhèer moest zijn. Nu kwam mij hun verschijning weer voor den geest, pelzen, meen ik, waaruit opdoken de rijke edele trotsche gezichten. En wij werden het er nu wel allen over eens, dat hij gelijk had. Doch een staarde vol wrevel in de witte mist; hij had ze herkend en toorde over hun verwatenheid, niet groeten te willen, maar ook hij berustte toen een dienstmaagd hem daarvan overtuigd had, dat iemand, die zoo rijk geboren is niet groeten te willen behoeft, alleen door zijn aanwezigheid groet en ook door het vorstelijk geluid van zijn onderwezen. En steeds maar klonk in mijn ooren na dat geluid; knalle, knalle, knalle, kknall, knul, knul, knul enz, steeds maar door.

En 's-avonds, toen de emotie alreede bedaard was, klonken de geluiden anders nu bezadiger: knallen, knallen, knul . . . knullen, knullen, knal!

Toen had ik een vizioen en een stem sprak vaag, ergens in de verte van den Toorn Godes, die deze Schepen over de aarde stuurde.

Zoo vinden zelfs vizioenen hun oorsprong in knallende rijkdom.

Dirk.

BOEKBESPREKING.

ROODE ROZEN.

DR. H. W. PH. E. VAN DEN BERGH VAN EYSINGA.

Zoals een beeldhouwer z'n kleiklomp kneedt tot de vorm die z'n gedachten uitspreekt en waarin hij dan al z'n liefde legt, zoo heeft v. d. B. v. E. voor z'n geest staan de liefde voor z'n vrouw, Liezie, en dan uit hij dat óók in een groot beeldhouwwerk, maar niet van steen, maar van woorden. Dus een „woordenbeeldhouwwerk”.

Ja, zoo is: „Roode Rozen”: 't rythmisch aaneenrijgen van woorden met mooie klank tot schoone beelden, om te zeggen wat Liezie voor hem is of zooals hij zelf zegt ergens:

Ik wil je kussen, ik wil je tooien
Met woordenketens, die je vermoorien.

En dat doet hij, 't mooiste in 't volgende:

Liezie, Liezie
vallei in uchtendgoud
en golfjes fonkelen,
en paarlen glanzen
op bloemkroon, bloemdek
en de leeuwrik jubelt
wolkenhoog.

Liezie, Liezie,
dat er bergen zijn,
dat de wind hen sloeg,
dat bliksem flitste
en scheurde muren,
bergmuren,
en donder gromde,
en kou woont er
op spitsen torens
rotsen torens,
weet het dal het,
weet het het dal?

Liezie, Liezie
bergen, wijdschouwenden,
aardoverturende,
met hoofden broedende
op Godsmysterie,
bergen in vriesnacht
onder Chepheus Antares,
in zomernachten
mijmrend op Eeuwigheid.

Liezie, Liezie,
weet het dal
wat van bergen is?
Schoon is het dal,
de vallei is lieflijk,
zij is vocht van dauw,
een Eeden is zij,
waar bloemen ruischen
en vooglen zingen.

En de berg huwt zich
aan het dal, het dal,
en zendt neer z'n stroomen,
laaft het, schut het,
en ruilt daarvoor
glans en vreugde,
meren, rozen,
en de stem der stilte,
die liefde heet.

Liezie, Liezie
dal, rozendal.

Trouwens de Liezie-cyclus is 't beste gedeelte eruit, want dat aaneenrijgen van woorden wordt soms te erg en dan gaat 't op een bontgekleurde stalenkaart lijken o.a. in:

Wreed is de liefde, mooi en wreed,
een tergende gloed, een rijzig leed,
een rots waar een krater kreunt en brandt
een vuurlucht over een zomerland,
de liefde is een tijger, wreed en mooi,
een tijgerwelp die stoeit met z'n prooi,
ze is een geïnerusteerde kling
en graaft door het zachte vleesch — een ding
een wonderding is de liefde
. enz.

Dan wil ik nog noemen uit deze bundel een stuk sociale poezie, dat erg hol klinkt en rethorisch aandoet waarvan ik o.a. 't volgende aanhaal:

Niet dat gij slaven maakt en menschen heeft
tot bloedens in Arbeids sombere huizen,
niet dat gij weg duwt onder goorte en luizen
de kinderen Gods, of hen ten slachtbank zweept,
en hen neer bliksemt naar granaten gruisen,
en vuur raket, en gij uw winsten sleept,
niet dit is 't booze dat uw ziel verscheept
op vloed van hel, waar roode vlammen suizen,

Niet dit is de ergste en Godvergeten daad,
dat vrouwen stierven in uw bed van zonde,
hun kinderen doolden, kudde in pijngeblaas;
Maar dat uw zielen, waar ze 't leven schonden,
zoo knusjes leutren in hun laf gepraat,
dit sleurt ze neer in d'eeuwige helleronden.

Ten slotte nog een heel mooie teere stemming:

Voor Toppie Bendien.

Een dorp bij avond, teer in mijmerij,
door poort en steegje luidt de rust van leven,
voor droeve vensters hing het licht geweven,
brocaten, ros en guld: een kleuren spreij.

En ginds de ruimt' en groenend woud en wei,
waar runderen turen, heerde klokjes beven
en wind noch wildzang stoort het roerloos even
der diepe waereld onder nacht van Mei.

Dus: schoone ziel — na ruwe stormen draagt
haar veld weer oogst van witte bloementrossen,
aan donkre heemlen is al wolk gevaagd.

Tot rustige huizen keerden ploeg en ossen,
maar ver, o ver, een teere vedel vraagt
of liefde koom, en 't arme hart verlosse.

De een is meer, de ander minder mooi, doch 't geheel
is zeer zeker de moeite waard om te lezen.

BRD.

MUZIEK.

„Hollandsch Strijkkwartet”.

Al lang had ik gehoopt op een kennismaking met dit reeds zooveel geprezen kwartet, doch nimmer nog was ik in de gelegenheid geweest een uitvoering bij te wonen. Wel had ik reeds met twee der heeren kennis gemaakt. De 1^e violist Leydensdorff had jaren geleden reeds een grooten indruk op me gemaakt met de uitvoering van het Brahms concert begeleid door het Arnhemse orkest onder leiding van Van Anrooy, terwijl te samen met het Sevcik kwartet er een Amsterdamsche altist, de cellist Canivez zich deed hooren in een Brahms sextett, eveneens uitgevoerd te Arnhem. In de gelegenheid geweest zijnde veel kamermuziek te hooren en daardoor ook de meeste Buitenlandsche kwartetten (we noemen: „de Bohemers”; het „Sevcik” quartett; het „Petri” kwartet enz. enz.) genoten te hebben, werd, het spijt me, dat ik het zeggen moet, deze avond met eenige reserve door mij verwacht.

Ik schaam me er over, want deze vier Amsterdammers hebben getoond wat muzikaliteit en samenspel betreft zoo niet boven, dan toch zeer zeker gelijk te staan met menig beroemd buitenlandsch kwartet. Het was werkelijk zoo wonderbaarlijk mooi, wat deze kunstenaars ons in die paar uren ten gehore gaven, de pracht der gespeelde werken werd zoo voortreffelijk uitgebeeld, dat het ons tot in ons diepste innerlijk ontroerde. Maar wat een programma dan ook; vóór de pauze: Haydn-Beethoven; er na Debussy. Het eenige jammere was dat ik geen der drie werken kende, zoodat zij niet ten allen tijde die heerlijke herinnering opwekten, die meer bekende werken ons te genieten gaven. De uitvoering der werken was subliem; de leider, de heer Leydensdorff bezit een buitengewone muzikaliteit, terwijl er tevens een geweldige invloed van hem uitging, een invloed, die aanstekelijk op de drie overigen werkte. Het heerlijke „Lerchen” quartett, werd met een zoo bijzondere fijnheid en lichtheid uitgevoerd, dat hier absoluut Haydn tot ons sprak, evenzoo het prachtige „Harfen” quartett, waarin vooral in het derde deel het samenspel ons bijzonder trof. De Beethoven quartetten goed te spelen is eigenlijk de proef voor alle strijkkwartetten; Beethoven te doorgronden, is wel het hoogste wat een kunstenaar kan bereiken; de „Hollanders” hebben het gedaan; mijn onuitsprekelijken dank zij hun hier gebracht.

Na de pauze de Franschman Debussy. Zijn muziek heeft voor mij altijd een bijzondere sensatie; dezelfde als waarmee ik een zonnig lentelandschap aanschouw; alles groen en licht bij het nieuw ontwakende leven; men voelt zich buitengewoon gelukkig bij het aanschouwen van al die pracht en zou wel willen uitroepen: „Wat is het toch heerlijk om te leven”. Ditzelfde heeft het Hollandsche kwartet met hun prachtig spel mij weer laten ondergaan. Wat moet ik er meer van zeggen? Alleen dit, dat ik muzikliefhebbende Delftenaren ten zeerste aanraad dit kamermuziekensemble, eenig in Nederland, te gaan hooren. Zij komen Donderdag 22 Februari 1917 in den Haag voor de vereeniging „Kunst aan allen”. Het lidmaatschap voor deze vereeniging bedraagt minstens f 0.50, waardoor gij tegen zeer lage prijzen toegang krijgt tot prachtige concerten en tooneeluitvoeringen. Hier van noemen wij:

Donderdag 4 Jan. 1917.

„Mercadet” door Royaards.

Dinsdag 16 Jan. 1917.

Concert Dora von Möllendorf en Franz Goldenberg.

Donderdag 18 Januari.

Opera „de Cid” van Dr. Joh. Wagenaar.

Donderdag 22 Februari.

Concert Holl. Strijkkwartet.

Enz. enz.

Ge moet U opgeven bij den Heer P. Huygens, van Hoornbeekdwarstraat 8, den Haag.

C.

VEREENIGINGSLEVEN.

Electrotechnische Vereeniging.

Beknopt Verslag van de Lezing gehouden voor de E. T. V.
op **Dinsdag 12 Dec. 1916.**

Spreker: de Heer L. Ots.

Onderwerp: Autotractiesysteem.

Deze lezing is te beschouwen als een vervolg op die van 17 Nov.

Spreker begint dan ook met eerst even in herinnering te brengen, het schema dat hij den vorigen keer over het systeem S. T. A. R. opgeteekend had. Daarna gaat hij over tot de bespreking van de toepassing die dit systeem gevonden heeft bij de Chemins de fer Metropolitan. Om juiste gegevens te verkrijgen heeft men bij die maatschappij een proeftrein in elkaar gezet, bestaande uit 6 wagens, n.l. drie ingericht volgens het systeem S. T. A. R. en 3 volgens het bij die maatschappij gebruikelijke systeem Sprague-Thomson. Toen bleek dat de verliezen bij het nieuwe systeem veel geringer waren dan bij het reeds bestaande, vooral omdat de lijnen van deze maatschappij voeren door heuvelachtig terrein en veel stations bezitten, dus dikwijls geremd moest worden. Ook de bediening van het nieuwe systeem is veel eenvoudiger.

Na de pauze ging spreker over tot de bespreking van eenige veranderingen, die theoretisch in het systeem aan te brengen zijn en de aanpassingen van een 1 phase-wisselstroom. Practisch zijn deze veranderingen nog nooit uitgevoerd en zijn er dus verder nog geen gegevens van bekend. Trouwens de eenige toepassing van dit systeem heeft tot nog toe plaats gehad bij de Metropolitan, maar toen heeft de uitbreking van den oorlog een remmende werking uitgeoefend op de verdere verbreiding. Bij deze maatschappij is de bruikbaarheid er van echter in alle mogelijke opzichten gebleken.

J. S.

Beknopt Verslag van de Lezing gehouden voor de E. T. V.
op **Dinsdag 19 Dec. 1916.**

Spreker: de Heer J. E. Schröder.

Onderwerp: Röntgenstralen met demonstraties.

Spreker begint eerst met een beknopt historisch overzicht over het ontstaan der Röntgenstralen, weidt dan uit over de buiging van lichtstralen en gaat dan over tot de bespreking van de verschillende soorten van Röntgenbuizen.

Vervolgens wordt door middel van een serie lichtbeelden een indruk gegeven van de toepassing, die de Röntgenstralen in de geneeskunde gevonden hebben, alsmede bij het onderzoek van kristallen. Dan laat hij ons een Röntgenbuis in werking zien, waarbij de wisselstroom door een gewoon type inductor omgezet wordt in pulseerende gelijkstroom. Nadeel van deze methode is, dat de kathode verstuipt en dat men in serie met de buis een vonkbrug moet schakelen om te maken, dat de buis werkelijk alleen gelijkstroom toegevoerd krijgt. Deze bezwaren heeft men niet bij de hoogspanningsgelijkrichter, die vervolgens in werking wordt gezien.

Na de pauze weidt spreker uit over een geheel nieuw type van Röntgenbuis. Deze buis is in tegenstelling met die van het oude type geheel luchtledig, de antikathode bestaat uit een Wolframspiraal, omgeven door een ijzeren mantel (verbetering aangebracht door de Duitschers) om te maken, dat ook bij langere belichting toch scherpe beelden op de fotografische plaat ontstaan. Door regeling van de stroom in de Wolframspiraal is de „hardheid” van de Röntgenstralen precies te regelen. Ook deze buis wordt dan in werking vertoond.

J. S.

Aan de portefeuille-leden welke tot op heden nog geen portefeuille hebben mogen ontvangen, deelt het Bestuur mede, dat door de bijzondere tijdsomstandigheden de tijdschriften hiervoor nog steeds niet ontvangen zijn, zoodat daardoor met de circulatie nog geen aanvang kon worden gemaakt. Door de onverwachte groote toeloop van portefeuille-leden heeft het Bestuur n.l. tot uitbreiding van het aantal circulaties moeten overgaan en zijn direct in Duitsland de nieuwe abonnementen besteld, maar de censor heeft de tijdschriften nog steeds niet doorgelaten. Toch zal het Bestuur, als het eenigszins mogelijk is, trachten in Januari de circulatie te doen aanvangen, al zij het dan ook met een zeer beperkt aantal, desnoods andere tijdschriften.

Practische Studie.

Donderdag, den 7^{en} December had voor het gezelschap „Practische Studie” een lezing plaats over „de Gothiek in België,” gehouden door prof. dr. Leo van Puyvelde, en aangeboden aan het gezelschap door de Belgische geïnterneerden, studeerende aan de T. H.

Spr. wees er op, dat in den aanvang van de Gothiek en in den laat-Romaanschen tijd de stijl in België nog nauw aansluit aan vreemde voorbeelden; in Romaanschen tijd aan de bouwwijze van de Duitse school, van de kathedralen te Spiers, Worms en Mainz (als voorbeeld het oude schip van de kathedraal te Doornik) en in het begin van de Gothiek aan Fransche voorbeelden (Soissons). Nog langen tijd vertoonden de bouwwerken geen typische verschillen met de Fransche Gothiek. Langzamerhand zien we zich eenig verval vertoonen, zich uitend in een over 't geheel droger opvatting, spichtiger, magerder ornamentiek die haast doet denken aan gegoten ijzer. Hoewel een verdienstelijk bouwwerk, moet toch St. Gudule te Brussel onder deze rubriek gerangschikt worden. Het schijnt nu wel, of de Gothiek zich langzaam uitleeft, tot de 14^e eeuw opnieuw leven aan de bouwkunst inblaast. Nu komt de bezieling niet van buiten; het is nu de volksziel zelve, die begint te spreken. De 14^e eeuw wordt het tafereel van den ongemeenen bloei van de Vlaamsche steden, van de opkomst en van de wonderbare machtsontplooiing van het Vlaamsche volk. Vlaanderen werd het middelpunt van de toenmalige beschaafde wereld; hier vloeiden de rijkdommen binnen, die het aanzijn gaven aan tal van hoogst belangrijke bouwwerken, welke getuigen van de macht van die jonge steden, die zelfs koningsmacht durfden trotseeren.

Van nu af aan is dan ook niet meer de kerk het uitgangspunt van de bouwkunst, maar de groote stichtingen van algemeen belang, ware burchten van volkskracht.

En waar de handel vooral de bron van grooten rijkdom was, valt het te begrijpen, dat ook de markthal het eerste en voornaamste gebouw werd. Een van de eerste is de hal van Yperen, die het voorbeeld werd voor een gansche reeks van dergelijke gebouwen in andere Vlaamsche steden, die met elkaar wedijverden om de schoonste hal te bezitten.

Naast de markthal ontwikkelt zich ook langzamerhand het raadhuis, en tevens het woonhuis; en omgekeerd werkt deze ongehoorde ontwikkeling van de profane kunst nu weer bevruchtend op de kerkelijke; spreker vertoonde enkele voorbeelden van kerken, waarbij het toepassen van motieven aan den woonhuisbouw ontleend, duidelijk valt waar te nemen. (Brugge).

Deze bouwwerken getuigen van het jonge, frissche leven, dat allerwegen de bouwkunstenaren van die dagen bezielde. Hun werk, dat in zoo tal van voorbeelden nog aan het bewonderend nageslacht behouden bleef, is verkwikkend door zijn rijkdom, rijkdom, die getuigt van groote schepingskracht, beheerscht door een juist gevoel voor evenwicht van constructie en ornament. Schitterende voorbeelden zijn de geweldige kerktorens van Antwerpen en Mechelen (de laatste slechts gedeeltelijk voltooid).

De 15^e eeuw werd het toppunt van bloei van de Vlaamsche steden; niet echter meer het strijdende, zich ontwikkelende volk, maar de gezeten burgerij en de rijke kooplieden. Dit uit zich dan ook in de bouwkunst. Uit dezen tijd dateeren al die rijke radhuizen, die minder geweldig, minder imposant zijn dan de hallen uit de vorige eeuw, maar verfijnder, rijker, speelscher. Spreker vertoonde afbeeldingen van Brugge, Oude-naarde, Brussel, Leuven en Gent, en liet zien, hoe langzamerhand het verval begint, zich uitend in een woekerende overdaad van ornament, die onoverzichtelijk en onduidelijk de hoofdlijnen van het gebouw maskeert, en als geheel beschouwd, tal van vermoeide vormen vertoont, die wijzen op uitputting. (Gent).

Zoo leeft de stijl zich uit, tot zij in het begin van de 16 eeuw plaats moet maken voor de doordringende Renaissance. Reeds het raadhuis te Gent, dat nog in den Gothischen tijd werd begonnen, werd na een korte pauze waarin het werk om politieke redenen werd stilgelegd, in Renaissance stijl voltooid.

Aan het einde van zijn lezing gekomen, wees spreker er op, dat al deze kunstvoortbrengselen het gevolg zijn van een hoogstaande, algemeen verspreide cultuur, die in alle lagen van het volk was doorgedrongen. Zij getuigen van de onverwoestbare kracht, die leeft in het Belgische volk. Een volk, dat op zulk een verleden wijzen kan, kan niet ten onder gaan.

De voorzitter dankte den spreker en bracht hulde aan de Belgische geïnterneerden, die door het aanbieden van deze lezing hun sympathie toonden voor het werk van het gezelschap. Hierna werd de vergadering gesloten.

A. J. S.

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 29 DECEMBER 1916. No. 12.

Gezelschap Leeghwater.

Vrijdag 8 Dec. j.l. hield de heer C. J. Asselbergs voor het Gezelschap Leeghwater een voordracht, als inleiding tot een bezoek aan de Friesch-Groningsche Coöperatieve Beet-voetelsuikerfabriek te Groningen.

Spreker zette zeer duidelijk de geheele gang van zaken uiteen vanaf het oogenblik dat de bieten gelost worden en door de zwemgoten de fabriek ingaan tot aan het suikerpakhuis waar de geraffineerde suiker verpakt wordt opgeslagen. O. a. deelde spreker mede dat deze fabriek gedurende de afgelopen campagne in staat is geweest 2,8 miljoen bieten per dag te verwerken.

Om een en ander in werkelijkheid nader te bezichtigen vertrokken Dinsdag 11 Dec. van Delft \pm 30 leden van het gezelschap vergezeld van de H.H. Hoogleraren Dijkhoorn, Brouwer, Biezeno en Westendorp.

Direct na aankomst te Groningen werd naar de fabriek gewandeld, waar na de aankomst de rondwandeling kon beginnen.

Hier bleek al spoedig de grootsche opzet van het geheel. De heer Asselbergs bleek niet te veel gezegd te hebben toen hij ons vertelde, dat wij een fabriek van de allerbeste kwaliteit te zien zouden krijgen. Voor wie de fabriek Dinsmiddag niet geheel gezien had bestond Woensdagmorgen nog gelegenheid terug te komen, waarvan dan ook gretig gebruik gemaakt werd. Waarna 's middags de terugreis aanvaard werd.

J. B. Az.

D. S. V. „Onze Koloniën.” LEZING van Mej. AMENT.

In de met sjaals, kaïns en sarongs prachtig versierde zaal 32 der T. H. hield Mej. Kitty Ament den 12^{en} December voor de D. S. V. „Onze Koloniën” een lezing over Indische kunst en muziek.

Met het oog op den tijd bepaalde spreekster zich tot eenige grepen uit de Indische kunst. De Indische kunst is een decoratieve, in tegenstelling met de Egyptische, die een mystische, de Chineesche en Japansche, die een objectieve en de Westersche, die een realistische is.

Om de Indische kunst te kunnen begrijpen moet men iets afweten van het karakter van de bevolking, de adat of landaard, de godsdiensten en de andere invloeden, die op de kunst ingewerkt hebben.

De adat is de voornaamste drijfveer voor het ontstaan van de kunst.

De godsdienst, die in Indië in vele vormen is voorgekomen, is behalve aan 't ontstaan ook aan de verdere ontwikkeling der kunst van invloed.

De oorspronkelijke godsdienst is 't Animisme. Hierdoor is o. a. het Batik-motief „Garoeda” ontstaan. Garoeda n.l. is een groote vogel, die bij 't Animisme een heilig dier was, zoo ook bij 't Hindoeïsme, dat 't Animisme verving. Maar de Islam, die later kwam, verbood 't uitbeelden van goden, en van de Garoeda zijn slechts de vleugels in 't patroon overgebleven. Een ander Batikmotief, dat ook heel oud is, is het „Bandji”-patroon. Het is ontstaan uit de Swastika, het symbool der oneindigheid (radvorm). Hieruit zijn andere figuren ontstaan o. a. de Bandji, die op Chineesche bruidsbedden voorkomen. Van China is dit patroon op Java gekomen.

De handvat van de wapens zooals kris, golok, rentjong enz. was vroeger een miniatuur afbeelding van een godheid. De Islam verbiedt dit, maar toch is de vorm bewaard gebleven, en dikwijls zelfs zijn de details van een verdekt opgestelde godheid te herkennen.

Onder de andere invloeden, die op de kunst ingewerkt hebben, noemde spr. de zeden en gewoonten van de volkeren die in Indië geweest zijn. De Hollanders echter hebben geen invloed gehad op de kunst, althans niet ten goede.

Groote invloed kende spr. toe aan de natuur, die door haar lijnen en groote perspectief en scherpe schaduwen de heele kunst beheerscht.

Met eenige lichtbeelden toonde ze ons eerst de Indische natuur en daarna de hiermee harmonieerende tempels o. a. den Boroboedoer, het groote bouwwerk van enkele licht- en schaduwvlekken. Spr. vestigde daarbij de aandacht op de Boeddha-beelden, waarvan het hoofd altijd in de schaduw staat, wat een prachtig effect geeft. Deze bijzondere

plaatsing van het hoofd is voortgekomen uit de eerbied van den Inlander voor het mysterieuse, voor de ziel, welke hij in het hoofd weet. Het geheele monument staat in volle, milde rust, een rust die tot nadenken stemt.

Verder toonde ze ons eenige lichtbeelden van Balineesche bouwkunst: een poort, waarbij ter versiering gekleurde Chineesche borden waren gebruikt, die kennelijk afkomstig was uit een primitief stadium van hun kunst, verraadt duidelijk het vroolijk karakter van de Balineezen. Hierop volgden lichtbeelden, die ons de eenvoudige en sierlijke lijnen van daken van de Sumatraansche huizen en rijstschuren voor oogen brachten.

Met lichtbeelden heeft ze ons nog een idee gegeven van een Rentjongdans van Atjeh, dansen van Bali en de Javaansche krijgdsdans, die veel verfijnder is dan de Dajaksche.

Na de pauze behandelde zij eenige demonstratievoorwerpen. Zij besprak de ontwikkeling van de kleeding vanaf het oer-primitieve boomschors-jakje tot aan de fijne en kunstige plangi's en kaïns, en van het hoofddekseel vanaf de band van weefseltouw tot aan de „songkok” en „koeloek.”

Verder behandelde ze de manier van opvoeren van het wajangspel en de begeleidende muziek: de gamelan. De oorsprong van de verschillende instrumenten verliest zich in 't grijze verleden, behalve de tweesnarige viool, de Rebab, die uit Arabië afkomstig is en vrijwel zijn oorspronkelijke vorm behouden heeft.

Als inheemsche instrumenten noemde ze de Angkloong, die het kabbelen van het water nabootst en de kendang, die het ryhme aangeeft.

Buiten de gamelan noemde ze nog de uit China afkomstige „Sjeng” van de Dajakkers en ten slotte Krontjong en de daarbij gezongen minneliederen: Krontjong liederen.

Op het eind van hare lezing deelde mej. Ament nog mede, dat zij hare lezingen hield ten bate van de Kartini-vereeniging, Onderwijzeressefonds en Kardinahscholen; instellingen, die de geestelijke opheffing van de Javaansche vrouw beoogen en zich als zoodanig in de volle sympathie van de geachte spreekster mogen verheugen.

S. S.

INGEZONDEN.

Naar aanleiding van de „Varia” in den Almanak voor 1917.

Waar zitten de Muzen, de eenige vrouwelijke leden van het D. S. C. toch? Ze zijn toch nog wel lid? Ze zijn zoo obscuur, ze vertoonen zich zoo zelden op de kroeg, op de colleges zijn ze ook niet. Hoewel ze eerlid van de Almanak-redactie zijn, schijnen ze toch niet ijverig op de vergaderingen gekomen te zijn. Bij het samenstellen der „Varia” zijn ze stellig niet tegenwoordig geweest.

Maar ter zake; de „Varia” zijn dun! Wat is een Varium? Het moet zijn een grooter of kleiner gedeelte uit een werkelijk bestaand boek, dat in een anderen zin opgevat als door den schrijver bedoeld, slaat op een bekende toestand of gebeurtenis.

De meeste „Varia” in dezen Almanak doen vermoeden dat ze op de volgende wijze zijn samengesteld:

Iemand kent een zekeren Parabolski met een langen neus en maakt binnen 3 minuten de volgende „Varia”:

Op Par. bobsk.

Zij zagen zijn neus en schrokken.

Bekend Schoolboek.

Op dito.

De neus dient niet te klein te zijn.

De Schoonheid van den Mensch.

Op dito.

O! wat een kokkert,
O! wat een janus,
O! wat een neus is dat!

Bekend Volkslied.

Verder zich herinnerend dat er in Cyrano ook over een grooten neus gesproken wordt, vindt hij daarin in de 1e Acte, Scène IV niet minder dan 32 „Varia” die allen passen.

Zoo de hatelijkheden al bedekt zijn, zijn ze dit slechts door het ontbreken van eenige letters in den naam van het slachtoffer. Ziet men naast de „Varia” uit dezen Almanak bijvoorbeeld het volgende, dat ik in den Leidschen Almanak voor 1914 onder vele slechten vond:

Op zoon die om geld vraagt.

„Hè, toe man”, praatte mevrouw: „de goot is niet voor jou alleen.”

Samuel Falkland. Gevleugelde Daden.

dan zal men dit direct als een zuiver „Varium” herkennen door de volgende eigenschappen:

1e. De zin in het boek slaat op een ander geval dan het „Varium.”

2e. De beteekenis der woorden is in boek en „Varium” verschillend.

3e. Het staat werkelijk in een echt bestaand boek. Wil men echter de gewone hatelijkheden niet loslaten, laat de volgende redactie dan een rubriek: „Weinig of niet bedekte hatelijkheden” invoeren; of nog beter laat zij de hatelijkheden achter de namen in den adreslijst laten drukken; maar, laat zij het „Varium” het karakter laten behouden waarmee het ter wereld kwam.

De Muzen mochten eens voor het Corps bedanken.

S. N.

Geachte Heer Wido.

Naar aanleiding van Uw „kleine opmerking” zij het mij vergund op te merken, dat ik absoluut geen insinuaties, zooals U het blijft te noemen, op den heer Baton heb gemaakt. Ten eerste is die zinsnede „dat genoemde dirigent.... enz, niet van mij, wat er in het stukje uitdrukkelijk bijstaat, en ten tweede, wat U smalen noemt, uitsluitend bedoeld om met kracht te betoogen, dat het ergerlijk is een vreemdeling aan het hoofd van ons residentieorkest te zien staan, daar waar ons land zooveel uitstekende dirigenten bezit. Dat zal ieder met mij eens zijn, die voor Holland en zijn kunstenaars voelt. Al stond er Nikish of Abendroth voor dat doet niets ter zake. Nota bene heb ik in een van mijne eerste recentie's dit jaar, mij afgevraagd of de frischheid van het Residentie Orkest nog soms Baton-nawerking was. Moet ik die vergelijking met senator Cato als een compliment opvatten? Zoo ja, dan ben ik er zeer gevoelig voor. Ik hoop waarde heer Wido, dat U, alvorens weer tegen mij te gaan schrijven, nauwkeurig mijn stukje zult lezen, want het leidt niet anders dan tot doelloos geschrijf, waar niemand wat aan heeft. C.

P. S. Ik vind het niet aardig, dat U U achter een pseudoniem verschuilt.

Hollandsche Gastvrijheid.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk, onderteekend door En-ka in 't S. W. van 9 Dec. wil ik allen, die de Kerstdagen alleen zouden moeten doorbrengen, opmerkzaam maken op de uitnodiging, eenige weken geleden gedaan door de Nederlandsch-Christen-Studenten-vereening — en bedoeld voor alle studenten „die hier te lande geen thuis hebben, waar zij de Kerstdagen kunnen doorbrengen” — om van Zaterdag tot Woensdag op het huis „Bloemheuvel” te Zeist die dagen te komen doorbrengen. De bedoeling van de uitnodiging is alleen maar „om hun een paar rustige feestdagen te bezorgen en te bevrijden van de noodzakelijkheid de geheele vacantie door op hun kamer te blijven zitten”!

Zij, die van deze uitnodiging gebruik zouden willen maken, kunnen zich daartoe wenden tot Dr. H. C. RUTGERS, „Bloemheuvel”, Zeist en nadere inlichtingen bekomen bij W. SNIJDERS, Voorstraat 57a.

M. LINDEYER.

De Redactie heeft gemeend, ofschoon te laat in verband met het uitkomen van het S. W., dit toch te moeten plaatsen.

RED.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Begin van colleges en oefeningen.

De Hoogleraar J. Klopper c. i. is verhinderd op Dinsdag 9 en Woensdag 10 Januari 1917 College te geven in verband met de examens.

Mededeelingen.

Gedurende de Kerstvacantie zullen geen aanvragen tot het verkrijgen van steun voor studieverlof of van verklaringen betreffende wenschelijkheid van uitstel van opkomst onder de wapenen in behandeling worden genomen.

—o—

Op Maandag den 8sten Januari 1917, des namiddags te drie ure, zal ter viering van den Gedenkdag der Technische Hoogeschool een buitengewone Senaatsvergadering worden gehouden in de groote zaal van den Stads Doelen. In deze vergadering zal door den Rector Magnificus een rede worden

gehouden over: „De Technische Hoogeschool gedurende het studiejaar 1915—1916.”

Tot het bijwonen der vergadering wordt ieder belangstellende uitgenoodigd.

—o—

AFDEELING DER WEG- EN WATERBOUWKUNDE.

De Secretaris van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde heeft aan hen, wier aangifte voor het a. s. Ingenieurs-examen door hem is ontvangen, daarvan mededeeling gedaan.

Mocht iemand die zich heeft aangegeven voor dit examen, deze mededeeling niet hebben ontvangen, dan geve hij daarvan ten spoedigste kennis.

—o—

UITSTEL VAN EERSTE OPKOMST ONDER DE WAPENEN.

Bij verzoekschriften van studenten aan de Technische Hoogeschool aan Zijne Excellentie den Minister van Oorlog tot het verkrijgen van uitstel van eerste opkomst onder de wapenen moet een verklaring van den Rector-Magnificus worden gevoegd.

Zulk een verklaring kan *schriftelijk* bij den Rector worden aangevraagd.

In deze aanvraag moeten worden vermeld:

1° het studievak en het studiejaar,

2° het jaar waarin men voor het eerst als student werd ingeschreven,

3° de examens of de tentamens waarvoor men zich voorbereidt en de tijd, waarop men deze denkt af te leggen.

In verband met het groote getal der aanvragers is het den Rector niet mogelijk allen mondeling te woord te staan.

Afschrift.

9 October 1916.
No. 44.

WIJ WILHELMINA, bij de Gratie
Gods, Koningin der Nederlanden,
Prinses van Oranje-Nassau, Enz. enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 4 October 1916, Afdeling D, No. 57, hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1 van Ons besluit van 11 Maart 1915, No. 103 (Indisch Staatsblad No. 395), wordt gelezen als volgt:

Naar gelang van de behoefte, worden door Onzen Minister van Koloniën studenten der Technische Hoogeschool te Delft, die geslaagd zijn in het propaedeutisch examen bedoeld bij artikel 8 of 9 van Ons besluit van 4 Juli 1905 (Staatsblad No. 227), wier lichamelijke geschiktheid voor den dienst in Nederlandsch-Indië is gebleken en die genegen zijn zich voor dien dienst te verbinden, bestemd om, na behoorlijk volbrachte studiën en verkrijging van het diploma van civiel- of bouwkundig ingenieur, ter beschikking van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië te worden gesteld, teneinde daar te lande te worden geplaatst bij den waterstaat en 's lands burgerlijke openbare werken of bij den dienst der Staatsspoorwegen dan wel bij de landsgebouwen, een en ander met inachtneming van de vastgestelde of nader vast te stellen regelen voor de uitzending van dergelijk personeel.

De keuze der studenten geschiedt op voordracht van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde dan wel van de Afdeling der Bouwkunde der Technische Hoogeschool. Bij de keuze zal, behalve op bekwaamheid en geschiktheid ook op gedrag en karaktereigenschappen zijn te letten.

In artikel 2, laatste lid, artikel 3c en artikel 4, eerste lid van Ons in den aanhef van artikel 1 genoemd besluit wordt in stede van civiel-ingenieur gelezen „civiel- of bouwkundig ingenieur.”

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, en aan de Algemeene Rekenkamer en dat in de Nederlandsche Staatscourant zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 9 October 1916.

De Minister van Koloniën, (get.) WILHELMINA.
(get.) TH. B. PLEIJTE.

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
De Secretaris-Generaal
bij het Departement van Koloniën,
(get.) H. G. HAGEN, w^d.
Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal
bij het Departement van Koloniën,
(get.) H. G. HAGEN, w^d.

Het Koninklijk besluit, waarvan hiervoor afschrift, is door de Afdeeling der Bouwkunde ontvangen tegelijk met een brief van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, waarmede rekening moet worden gehouden, bij eene keuze en aanbeveling van de studenten die zich aanmelden, door de Afdeeling der Bouwkunde.

Zij die genegen mochten zijn een dergelijk dienstverband aan te gaan, zullen dus goed doen zich eerst in verbinding te stellen met den Voorzitter van de Afdeeling der Bouwkunde.

Namens de Afdeeling der Bouwkunde,
De Secretaris,
T. K. L. SLUYTERMAN.

ONTVANGEN BOEKWERKEN.

THE WAR-PICTORIAL.
MEDEDEELINGEN VAN HET BUREAU TOT PUBLICITEIT VAN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS, Amsterdam.

MEDEDEELINGEN.

Op Maandag den 8sten Januari 1917, des namiddags te drie ure, zal ter viering van den Gedenkdag der Technische Hoogeschool een buitengewone Senaats-vergadering worden gehouden in de groote zaal van den Stads-Doelen. In deze vergadering zal door den Rector-Magnificus een rede worden gehouden over: „De Technische Hoogeschool gedurende het studiejaar 1915—1916”.

Tot het bijwonen der vergadering wordt ieder belangstellende uitgenoodigd.

DE RECTOR-MAGNIFICUS.

21 December 1916.

ADVERTENTIEN.

TE HUUR aangeboden, wegens dienstverlof:
zeer groote Suite met 1 groote of
2 kleine Slaapkamers, vanaf 1 Januari.
Zich schriftelijk te vervoegen Oude Delft 37.

W. J. VAN NIEKERK,
CHOORSTRAAT 33.

Uitzenden van Diners.
TELEFOON 607.

PAANAKKER & Co.,
BINNENWATERSLOOT 32.

GROOTE KEUZE IN:

**Heeren-, Dames- en
Kinderschoenwerk.**

Electrische Maat- en Reparatie-Inrichting.

Student met studieverlof, tweede helft van de week,
ZOEKT COLLEGA
met studieverlof gedurende de eerste helft van de week,
teneinde samen kamers te huren.

Brieven onder N°. 514 Bureau van dit Blad.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

85 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

OUDE DELFT 120 - DELFT.
Uitzending van Diners.

Jachtschotels - Nassi-Goreng.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 : Chr. F. RÜTER.

Uitgave van L. C. G. MALMBERG, Nijmegen. — Uitgever van den Apostolischen Stoel.

✠ MALMBERG'S PEDAGOGISCHE BIBLIOTHEEK ✠

Verschenen No. 3: **DE PSYCHOLOGIE VAN DEN WIL.**

Het nieuwere onderzoek naar de wilsverschijnselen en zijn beteekenis voor de Opvoedkunde

door Dr. F. ROELS,

Assistent voor de Experimenteële Psychologie en Privaat-Docent aan de Rijks-Universiteit te Utrecht.

PRIJS ingenaaid f 1,65.

Gebonden in keurig linnen stempelband f 2,15.

Als No. 1 van „Malmberg's Pædagogische Bibliotheek" is verschenen: G. LAMERS S. J., Leeraar aan het St.-Canisius-College te Nijmegen.

Als No. 2: P. VAN LUYK S. J., Leeraar aan het St.-Wilbr.-College te Katwijk a/R.

DE PSYCHOLOGIE VAN HET GEHEUGEN.
Theorie en Praktijk volgens de nieuwste resultaten der Wetenschap. — Prijs ingenaaid f 1,25

VOOR 'T LEVEN, Studies voor Jeugdvorming in onze dagen. — Prijs ingenaaid f 2,15
Gebonden in keurig linnen stempelband f 2,65

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr. - Delft.

Nieuwe Uitgaven.

Natuurkundige Vragen en Vraagstukken. 3^e druk.
door Prof. Dr. M. DE HAAS. Prijs f 2,30

Beknopte Handleidingen.

- No. 33. Hefwerktuigen, door G. H. W. VAN AKEN. 2^e druk.
„ 38. Stoomwerktuigen en -ketels. 2^e druk.
„ 40. Wiskundige opgaven voor het Propaedeutisch Examen,
door Dr. E. H. M. BEEKMAN. 2^e druk.

Ontwatering en Bevloeiing, door T. VAN MAANEN.
DEEL I. Ontwatering. Prijs f 5,—

Bibliotheek van de Moderne Hollandsche Architectuur.

DEEL I. A. J. VAN STRAATEN JR.
A. JACOT.
A. D. N. VAN GENDT.
in 3 stukken f 30,—, in linnen prachtband f 35,—.

DEEL II. H. P. MUTTERS JR.
J. VERHEUL DZ.
FOEKE KUIPERS.

Moderne Hollandsche Interieurs.

- I. Binnen-Architect R. REENS. Prijs f 3,50
II. Onder den St. Maarten. „ f 3,50
Ter perse III. Het Binnenhuis te Amsterdam. „ f 3,50

Een Rijks-Electriciteits-voorziening van Nederland,
door Ir. H. H. DOYER. Prijs f 1,—